

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:JDRES:2023:003.#####

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA REȘIȚA, JUDEȚUL #####- #####

operator de date cu caracter personal nr. 2801

prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența

Regulamentului nr. 679 din 27 aprilie 2016

cod operator 2801

DOSAR NR. #####/290/2022

SENTINȚA PENALĂ NR. ###

Ședința publică din data de 29.11.2023

Instanța constituită din:

Presedinte: #####

Grefier: Momin #####

Ministerul ##### a fost reprezentat de către procuror ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Reșița.

S-a luat în examinare judecarea cauzei penale privind pe inculpatul #####, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de „ultra-judiciar”, faptă prevăzută de art. 279 alin. 2 Cod penal cu referire la art. 206 alin. 1 Cod Penal, prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Reșița.

Procedura legal îndeplinită.

Instanța constată că dezbaterile cauzei pe fond a avut loc în ședința publică din data de 26.04.2023, când instanța a stabilit termen pentru deliberarea și redactarea hotărârii pentru termenul de judecată din data de 16.06.2023, iar ulterior pentru termenele din 17.07.2023, 11.08.2023, 11.09.2023, 09.10.2023, 06.11.2023, 27.11.2023 și pentru termenul de astăzi, mersul dezbaterilor și concluziile părților fiind consemnate în încheierea din 26.04.2023, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință.

INSTANȚA,

Deliberând, constată:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Reșița din data 01.09.2022, întocmit în dosarul de urmărire penală nr. ###/P/2022 și înregistrat pe rolul Judecătoriei Reșița, la data de 09.09.2022, sub numărul #####/290/2022, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de „ultra-judiciar”, faptă prevăzută de art. 279 alin. 2 CP cu referire la art. 206 alin. 1 CP.

S-a reținut în sarcina inculpatului ##### că, pe fondul unor nemulțumiri personale privind dosarul penal nr. 85-D/P/2019 înregistrat la Parchetul de pe lângă ICCJ, DIICOT, Biroul Teritorial #####-##### în care a fost cercetat ca inculpat, a realizat pe calea apelurilor la SNUAU 112 din data de 03.03.2022, orele 22:18, respectiv orele 22:30, acte de intimidare adresate în mod direct procurorului de caz, #####, prin amenințarea că în viitorul apropiat va fi săvârșită împotriva sa ori a altei persoane o infracțiune sau o faptă determinată sau determinabilă, de natură să îi producă acestuia din urmă o stare de temere, în sensul afirmării că băiatul acestuia se află într-o stare de pericol, respectiv că mâine îi dispare copilul. Situația de fapt reținută în rechizitoriu a rezultat din coroborarea probelor administrate în faza de urmărire penală și materializate în: declarații de suspect și inculpat (f.26-28, f.30), declarațiile martorilor ##### (f.22-23), ##### (f.49-50) și ##### (f.34-35), procese-verbale de investigații (f.9-11, f.33), proces-verbal de identificare (f.12-13), Adresa nr. 130988/31.03.2022, împreună cu anexa la aceasta a STS (f.15-17), proces-verbal de redare (f.18-20), proces-verbal de contactare telefonică (f.21), înscrisuri (f.36-48, f.51-66).

PROCEDURA CAMEREI PRELIMINARE:

Prin încheierea penală nr. ###/21.11.2022, pronunțată în dosarul nr. #####/290/2022/a1, judecătorul de cameră preliminară, în baza art. 342 rap. la art. 35 alin. 1 și art. 41 CPP, a constatat că Judecătoria Reșița este competentă să soluționeze cauza.

În baza art. 346 alin.1 CPP, a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. ###/P/2022 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Reșița privind pe inculpatul #####, trimis în judecată pentru

săvârșirea infracțiunii de „ultraaj judiciar”, faptă prevăzută de art. 279 alin. 2 Cod penal cu referire la art. 206 alin. 1 Cod Penal, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecării cauzei privind pe inculpat.

PROCEDURA DE JUDECATĂ:

La termenul de judecată din data de 26.04.2023, inculpatul ##### a precizat că este de acord să beneficieze de dispozițiile art. 374 alin. 4 CPP, sens în care a arătat că recunoaște săvârșirea faptei reținute în actul de sesizare al instanței, a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu a solicitat administrarea de probe noi. Totodată, inculpatul a consimțit să dea declarație și în fața instanței, sens în care s-a procedat la audierea acestuia, conform 375 alin.1 CPP, declarația sa fiind consemnată și atașată la fila 49 din dosar.

Instanța, în baza art. 374 alin. 4 rap. la art. 375 CPP, a dispus ca judecata în prezenta cauză să se realizeze în conformitate cu procedura recunoașterii învinuirii față de inculpatul #####.

La dosarul cauzei au fost anexate dosarul de urmărire penală nr. ###/P/2022 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Reșița, fișa de cazier judiciar actualizată a inculpatului, sentința penală nr. ###/23.01.2018 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosar nr. #####/325/2017 și înscrisuri în circumstanțiere.

Analizând, instanța reține:

În fapt, inculpatul ##### a fost trimis în judecată pentru aceea că în data de 03.03.2022, orele 22:18, respectiv orele 22:30, pe fondul unor nemulțumiri personale privind dosarul penal nr. 85-D/P/2019 înregistrat la Parchetul de pe lângă ICCJ, DIICOT, Biroul Teritorial ##### în care a fost cercetat, inculpatul ar fi sunat la nr. de urgență 112 și i-ar fi adresat amenințări, pe această cale, procurorului de caz, #####, transmițându-i că băiatul acestuia se află într-o stare de pericol, respectiv că mâine îi dispare copilul. În drept, potrivit art. 279 alin. (2) CP: „Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unui judecător sau procuror ori împotriva bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa privativă de libertate prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate”.

De asemenea, conform art. 206 CP: „Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării”.

conținutului constitutiv al infracțiunii presupune un demers efectuat în două etape, respectiv: cercetarea elementelor componente ale laturii obiective (tipicitatea obiectivă), și anume elementul material, urmarea imediată și legătura de cauzalitate, precum și verificarea laturii subiective a infracțiunii (tipicitatea subiectivă).

Prin adresa nr. 130988/31.03.2022 a STS, UM 0572 București au fost înaintate la dosar pe suport tip CD înregistrările apelurilor efectuate la nr. 112 în data de 03.03.2022 de la numărul de telefon #####, din cuprinsul adresei, precum și al procesului-verbal de redare a acestora din data de 07.04.2022 rezultând că o persoană de sex bărbătesc a apelat de la acest post telefonic în trei rânduri SNUAU 112 la data de 03.03.2022, la orele 22:11, la orele 22:18, respectiv la orele 22:30. Totodată, se constată că, deși în convorbirea inițială persoana apelantă a solicitat operatorului să discute cu o persoană zisă ##### din loc. #####, pe calea următoarelor două apeluri, aceeași persoană, care nu și-a declinat identitatea, a precizat în mod expres că dorește ca procurorului ##### să îi fie adus la cunoștință că mâine îi dispare copilul („neinteligibil...ce faci frumoaso?...spune-i lui procurorul general...că mâine îi dispare copilul...final de convorbire”), respectiv că acesta a afirmat „spune-i lu’ ##### că.. vezi că copiii e.. lui, e în pericol” (f.15-20).

Fiind audiat în calitate de suspect (f. 26-28), numitul ##### a declarat că acesta folosește numărul de telefon ##### al cărui titular de abonament este ##### – soția sa, respectiv că îl cunoaște pe procurorul ##### în sensul că a auzit de acesta în cadrul unui proces penal în care are calitatea de inculpat, acest procuror instrumentând cauza, arătând și că l-a văzut în fizic pe acest procuror atât la instanță, cât și pe stradă, ultima oară observându-l în fața sediului Judecătoriei Reșița, în urmă cu 5-6 luni, când procurorul se deplasa pe stradă însoțit de fiul acestuia.

Suspectul a precizat că în procesul penal, în care a fost cercetat pentru contrabandă de țigări în stare privativă de libertate timp de 5 luni – până la 02.11.2020 și în care s-a dovedit că acesta e nevinovat, în sensul că din probele administrate nu a rezultat contrariul - motiv pentru care măsura arestului preventiv a trebuit să înceteze, i-au fost ridicate telefoane mobile aparținând acestuia, fiului și soției sale, pentru care acesta și soția sa încă plătesc abonamentele. A mai arătat că, deși are cunoștință că celorlalți cinci inculpați din dosar, cărora le-au fost de asemenea ridicate telefoane, aceste bunuri li s-au restituit, în lipsa vreunor cereri de restituire și acesta a așteptat să fie chemat la rândul său, fără a formula o cerere în acest sens, pentru a primi telefoanele înapoi. A menționat că în ciuda încercărilor soției sale de a-l liniști și de a-i reaminti că își pot achiziționa alte

telefoane, acesta consideră că trebuie să fie chemat pentru a primi înapoi telefoanele ridicate, întrucât acestea au fost duse deja la Timișoara și analizate și nu mai au nicio utilitate în proces.

În legătură cu data de 03.03.2022, suspectul a arătat că la orele 16:00 – 17:00 acesta a fost condus cu mașina de o persoană zisă ##### din loc. Tirol până în Reșița, unde s-a deplasat la restaurantul #####, consumând băuturi alcoolice până la orele 21:00 cu mai multe persoane dintre care îl poate aminti pe #####, iar că în jurul orelor 21:00, rămânând singur la masă, a plecat acasă, unde a consumat aprox. 1 l de răchie adusă de la Tirol. Suspectul a arătat că nu își mai aduce aminte ce s-a întâmplat ulterior, că își amintește doar frânturi precum faptul că la un moment dat era aplecat în bucătărie, sau că a căzut pe jos în bucătărie, dar că nu își amintește să fi apelat nr. 112, iar că atunci când a auzit despre acest lucru de la organele de poliție nu i-a venit să creadă. A precizat că în dimineața de 04.03.2022 când s-a trezit, în jurul orelor 08:00, se afla pe gresia din bucătărie, respectiv că atunci când a deschis telefonul a primit mai multe mesaje pe care nu le-a citit și cu acea ocazie nu a observat să fi apelat nr. 112. Acesta a arătat că nu își amintește să fi discutat nici cu soția sa, care era în drum spre #####, venind din ##### și a declarat că nu poate să-și dea seama de ce a apelat la 112, ce a vrut să spună prin afirmațiile sale, menționând că nu are nimic cu procurorul #####, că au trecut ani de zile de la procesul penal, că nu își poate explica de ce i-a venit să vorbească despre procuror și că nu a mai făcut așa ceva niciodată.

Întrebat fiind în legătură cu ceea ce cunoaște despre procuror ori familia acestuia, suspectul a explicat că niciodată nu a avut o discuție personală cu acesta și nu s-a interesat despre acesta ori familia sa, nu cunoaște unde locuiește și nu știe absolut nimic despre familia lui, neinteresându-l despre aceste lucruri, acesta petrecând mai mult timp la sat, în Tirol, iar nu în Reșița. ##### a adăugat că nu intenționează să facă nimic procurorului ori familiei sale, că regretă ceea ce a făcut și că nu știe ca o altă persoană să aibă ceva cu procurorul, respectiv că probabil a sunat la 112 pe fondul consumului de băuturi alcoolice, în legătură cu telefoanele ridicate, menționând că este de acord cu testarea sa poligraf (f.26-28).

Cu ocazia audierii sale în calitate de inculpat (f.30), ##### a declarat în cauză faptul că înțelege să își mențină declarația de suspect dată anterior, precizând că își recunoaște vocea din apelurile efectuate la 112, că a realizat afirmațiile telefonice respective despre procurorul ##### și copiii acestuia pe fondul consumului de băuturi alcoolice, fără a dori să facă procurorului ori familiei sale vreun rău. Inculpatul a reiterat faptul că recunoaște și regretă fapta, arătând că, așa cum a explicat și anterior, nu poate să își explice gestul, nu știe ce i-a venit în cap, punând afirmațiile făcute pe seama situației cu telefoanele ridicate în dosarul penal instrumentat de procurorul #####.

În legătură cu numitul ##### din ##### despre care a acesta a discutat cu operatorul 112, dorind la acel moment să i se facă legătura directă cu acesta, inculpatul a arătat că nu își amintește de ce a solicitat să discute cu această persoană, fiind vorba despre un lucrător din cadrul Postului de Poliție Doclin, al cărui nume de familie nu îl poate preciza. Inculpatul a arătat că deoarece în trecut, atunci când a mai avut diverse probleme personale sau medicale acest polițist ##### se prezenta la domiciliul acestuia, liniștindu-l, bănuiește că din acest motiv a solicitat și la data de 03.03.2022 să i se facă legătura cu același organ de poliție.

a arătat totodată că nici până în prezent nu a formulat cerere de restituire a telefoanelor mobile ridicate, considerând în continuare că este necesar să fie chemat pentru a i se înapoia bunurile, fără cerere prealabilă, precizând și faptul că acesta a fost unul din motivele de ceartă cu fosta sa soție, de care a divorțat în fața notarului.

Inculpatul a mai menționat că regretă foarte mult ceea ce a făcut, că apreciază că nu a judecat logic, subliniind că nu are nicio legătură cu procurorul #####, nu intenționează să-i facă rău, respectiv că nu îi mai trebuie telefoane.

Și în faza judecării, deși inculpatul a înțeles să se prevaleze de procedura abreviată a recunoașterii învinuirii, a precizat că s-a aflat într-o stare completă de ebrietate, astfel că nu a știut ce a vorbit la telefon, că nu și-a adus aminte nici a doua zi că a sunat la 112, aflând despre acest fapt doar când a ascultat înregistrarea apelului telefonic la nr. de urgență 112 la secția de poliție și și-a recunoscut pe această cale vocea.

Infracțiunea de ultraj judiciar prevăzută de art. 279 alin. 2 CP rap. la art. 206 CP, este o infracțiune complexă, ce absoarbe în conținutul ei infracțiunea de amenințare ce constituie însuși elementul material al infracțiunii de ultraj judiciar. Astfel, pentru a putea fi reținută tipicitatea obiectivă a infracțiunii de ultraj judiciar în varianta asimilată prevăzută de art. 279 alin. 2 CP rap. la art. 206 CP ar trebui să existe, în primul rând, o infracțiune de amenințare, respectiv o faptă tipică din punct de vedere obiectiv, în acest sens.

Analizând probele administrate în prezenta cauză, instanța reține că nu sunt întrunite condițiile de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de amenințare și, pe cale de consecință, nici ale celei de ultraj judiciar.

Astfel, după cum reiese din însăși definiția legală a infracțiunii de amenințare, pentru existența infracțiunii nu este suficientă acțiunea de intimidare, ci aceasta trebuie să fie susceptibilă de a produce o stare de temere pentru persoana amenințată (nu doar să fie aptă de a alarma, așa cum prevedea CP din 1969), fiind prevăzută

expres această cerință esențială atașată elementului material. După cum s-a subliniat în literatura de specialitate și în jurisprudență, aptitudinea amenințării de a tulbura normalitatea psihică a subiectului pasiv prin producerea unei stări de temere trebuie evaluată în concret, în mod riguros, prin raportare la circumstanțe obiective (cum ar fi locul, timpul în care a avut loc conduita intimidantă, calitatea, pericolozitatea sau antecedenta penală a subiectului activ), precum și la circumstanțe subiective (condiția fizică și psihică a subiectului pasiv, capacitatea sa de rezistență, cunoașterea de către persoana vătămată a subiectului activ). De asemenea, la evaluarea aptitudinii amenințării de crea starea de temere trebuie analizat și caracterul serios al acesteia.

Din probele administrate, a reieșit în mod cert faptul că la momentul efectuării celor două apeluri la SNUAU 112, în data 03.03.2022, orele 22:18 și 22:30, inculpatul se afla într-o stare vădită de ebrietate. Acest aspect reiese cu ușurință din însuși conținutul convorbirilor, din incoerența exprimării, precum și din modul în care acesta articula și făcea pauze între cuvinte, se bâlbâia.

Conform declarațiilor constante ale inculpatului, date în tot cursul procesului penal, acesta s-ar fi aflat într-o stare avansată de ebrietate la momentul respectiv, pe fondul căreia ar fi efectuat apelurile în cauză și ar fi transmis mesajele pentru domnul procuror ##### (inculpatul a declarat că în data de 03.03.2022, între orele 16:00-21:00, ar fi consumat vreo jumătate de litru de țarie, băuturi combinate, la restaurantul #####, iar apoi, acasă, după ora 21:00, ar mai fi consumat în jur de 1 litru de țarie). Potrivit declarației martorului #####, în data de 03.03.2022, în jurul orei 18:41, s-ar fi întâlnit cu inculpatul la Ceainărie, pe Bd. Republicii, #####, iar inculpatul se afla deja în stare avansată de ebrietate, însă ar mai fi consumat împreună cu martorul două cafele de vin. Ulterior au plecat împreună la barul #####, unde fiecare a mai consumat câte 100 ml vodcă. Și din actele medicale depuse la dosar de către inculpat reiese faptul că acesta a fost internat la psihiatrie în luna mai 2022, fiind adus de poliție pentru un tablou psihopatologic dominat de agitație psihomotorie, consum de alcool, labilitate afectivă, comportament lamentativ, fiind externat cu diagnosticul de tulburare organică de personalitate, iar în luna martie 2022 a fost adus la Spitalul ##### de Urgență Reșița în stare de inconștiență, fiind găsit căzut în casă.

Chiar dacă în faza de urmărire penală nu s-a efectuat o expertiză psihiatrică a inculpatului care să evalueze prezența/absența discernământului acestuia la momentul săvârșirii pretinsei fapte în contextul consumului de alcool, starea vădită de ebrietate în care s-a aflat inculpatul are influență, în opinia instanței, asupra caracterului serios al pretinsei amenințări și asupra aptitudinii acesteia de a crea starea de temere persoanei vătămate.

În urma audierii înregistrărilor apelurilor efectuate de către inculpat la SNUAU 112, coroborate cu celelalte probe administrate în cauză, instanța apreciază că pretinsa amenințare nu a avut aptitudinea de a crea o stare de temere persoanei vizate.

Mesajele nu a fost transmise direct domnului procuror, ci prin intermediul apelurilor la 112, ce permiteau identificarea apelantului și sesizarea de urgență a poliției.

Mesajele au fost scurte, parțial echivoce („copiii e...lui, e în pericol”) în contextul în care inculpatul nu a amenințat expres că-i va face rău copilului, fiind transmise de o persoană sub influența unei stări vădite de ebrietate.

De asemenea, șansele ca inculpatul să-l întâlnească pe fiul domnului procuror par să fi fost extrem de reduse, în contextul în care nu s-a dovedit că ar locui în apropiere, că ar avea un cerc comun de cunoscuți sau alte medii în care să se întâlnească.

De altfel, domnul procuror a înțeles să nu participe la procesul penal în calitate de persoană vătămată, alegând să fie audiat în calitate de martor, aspect care, deși nu e decisiv, reflectă încă o dată faptul că pretinsele amenințări la adresa acestuia nu au avut aptitudinea în concret de a-i crea acestuia o stare de temere (f. 49-50 d.u.p.).

Din probele administrate nu a reieșit faptul că inculpatul, în vreun alt moment, ar fi avut vreo atitudine necorespunzătoare, agresivă verbal, psihic sau fizic față de domnul procuror, aspect confirmat și de către acesta.

În acest context, se apreciază că mesajele redată anterior, transmise domnului procuror, prin intermediul apelurilor la nr. de urgență 112, de către o persoană semic-coerentă, în stare vădită de ebrietate, nu au avut aptitudinea de a-i crea, în concret, domnului procuror o stare de temere în sensul art. 206 CP, nefiind întrunită tipicitatea obiectivă a faptei (lipsind cerința esențială atașată elementului material).

În speță, conduita inculpatului a implicat manifestarea unor frustrări, pe fondul consumului de alcool, fără ca o astfel de conduită să atingă gravitatea necesară reținerii unei infracțiuni, respectiv fără a fi aptă de a genera o stare de temere în concret persoanei vizate.

În ceea ce privește condițiile de admisibilitate a cererii de judecare în procedura simplificată, instanța apreciază că ceea ce se pretinde inculpatului prin art. 374 alin. 4 CPP este să recunoască „în totalitate faptele reținute în sarcina sa”, iar nu săvârșirea infracțiunii, urmând ca instanța, cu ocazia deliberării asupra fondului

cauzei, să se pronunțe asupra elementelor de tipicitate și a încadrării faptei ca infracțiune.

Pornind de la interpretarea dispozițiilor art. 396 alin. 10 teza I CPP („în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei”) și de la absența unei interdicții exprese în ceea ce privește pronunțarea unei soluții de achitare în temeiul art. art. 16 alin. 1 lit. b teza I CPP, în cazul judecării simplificate (prin decizia nr. #/2019 a Î.C.C.J stabilindu-se că în ipoteza în care instanța a admis cererea inculpatului de judecare în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii, iar cauza a fost judecată potrivit acestei proceduri, nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri de achitare întemeiate pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a și lit. c CPP) o asemenea hotărâre întemeiată pe prevederile art. 16 alin. 1 lit. b teza I din același cod este determinată de inexistența tipicității obiective, ceea ce presupune lipsa unei concordanțe între fapta concretă și norma de incriminare.

Astfel, instanța constată că judecata în procedura recunoașterii învinuirii permite instanței să realizeze o evaluare a acestei concordanțe și să stabilească dacă fapta concretă are sau nu are corespondent în modelul descris în norma de incriminare, iar, în ipoteza în care constată inexistența unei atare concordanțe (din punctul de vedere al elementelor de ordin obiectiv), să dispună achitarea, în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. b teza I CPP.

Pentru aceste motive, raportat la considerentele anterior expuse, în baza art. art. 396 alin. (5) rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I CPP, va achita pe inculpatul #####, cercetat în stare de libertate, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de „ultrajudiciar, prev”. de art. 279 alin. 2 CP rap. la art. 206 alin. 1 CP.

În temeiul art. 398 rap. la art. 275 alin. (3) CPP, cheltuielile judiciare avansare de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

În baza art. 272 alin. 1 CPP, onorariul avocatului din oficiu #####, în sumă de 942 lei, conform delegației nr. 2361/14.04.2023, va rămâne în sarcina statului și se va vira din fondurile Ministerului de Justiție, în contul Baroului #####.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

În baza art. art. 396 alin. (5) rap. la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I CPP, achită inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în loc. Ferești, #####, posesor al CI ##### # # # # # # # # # # eliberată de SPC Reșița la data de 09.04.2019, CNP #####, cu domiciliul în Reșița, #####, nr. 1, # # # # # # # # # # 3, jud. ##### și reședința în sat Tirol, #####, str. Principală, nr. 106, #####, cetățean român, divorțat, studii 10 clase, fără ocupație sau loc de muncă, cercetat în stare de libertate, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de „ultrajudiciar, prev”. de art. 279 alin. 2 CP rap. la art. 206 alin. 1 CP.

În temeiul art. 398 rap. la art. 275 alin. (3) CPP, cheltuielile judiciare avansare de stat rămân în sarcina acestuia.

În baza art. 272 alin. 1 CPP, onorariul avocatului din oficiu #####, în sumă de 942 lei, conform delegației nr. 2361/14.04.2023, rămâne în sarcina statului și se virează din fondurile Ministerului de Justiție, în contul Baroului #####.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei hotărârii.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 29.11.2023.

Președinte,
#####

Grefier,
Momin #####